

INLEIDING.

Stellingen.

Het geheel van het occultisme behoort tot de niet bekende waarden van het menselijk leven. Al datgene wat daaromtrent wordt gezegd of verondersteld is niet of ternauwernood bewijsbaar. Daarom zullen wij, als wij uitgaan van het occultisme, de verborgen wetenschap, de verborgen mogelijkheden, het verborgen denken, een aantal stellingen moeten aanvaarden welke niet bewijsbaar zijn. Toch meen ik dat de enkele stellingen, die ik u hier vooraf geef belangrijk zijn omdat ze een basis vormen voor alle verdere betogen. Dan stel ik:

- 1e. De mens is in weten en mogelijkheden niet beperkt tot zijn lichamelijk bestaan. Hij bezit daarnaast vele mogelijkheden, die wij in het vervolg geestelijke zullen noemen.
- 2e. De wetten der natuur zijn niet alleen onderworpen aan de rede. Ze zijn onderworpen aan eigen wetmatigheden welke vaak redelijk niet of niet voldoende uitdrukbaar zijn. De mens echter voelt deze aan.
- 3e. Er is een kracht waaruit het Al voortkomt. Deze kracht kan voor ons aanspreekbaar zijn, indien wij in die aanspreekbaarheid geloven. Maar ook elk deel of verschijnsel is voor ons aanspreekbaar op het ogenblik dat wij het wezen daarvan kunnen uitdrukken en ons daarop kunnen richten.
- 4e. Het geheel van ons wezen kan alleen dan actief zijn, indien geen denken deze activiteiten belemmert. Het is het menselijk denken dat de begrenzing van de menselijke mogelijkheid vormt, zeker op paranormaal en occult terrein.

Deze stellingen zult u wel willen onthouden. Er zijn onnoemelijk veel mogelijkheden tot ontwikkeling van paranormale gaven. Maar al die mogelijkheden zijn altijd aangepast aan de personen die ze toepassen. In onze cursus zullen wij daarover in het algemeen spreken.

Magie bestaat. Magie bestaat niet krachtens de wetten die de mens magisch gebruikt, zoals b.v. "de naam is het ding", "identieke waarden betekenen identieke gebeurtenissen" e.d. Magie als zodanig is een geloofswereld waarin het activeren van het "ik" en eventueel de met dit "ik" resonerende krachten zal plaatsvinden op grond van denken, niet op grond van gelijkvormigheid, woordkennis en dergelijke.

Wij moeten verder duidelijk maken dat elke mens magie bedrijft - of hij dit bewust of onbewust doet. Elke mens gebruikt een vorm van wiche-larij op het ogenblik dat hij zijn intuïtie gebruikt om zijn rede aan te vullen ten aanzien van bijvoorbeeld toekomstige gebeurtenissen.

Ik ga nu over tot het eerste onderwerp van deze cursus.

HET VERWERVEN VAN OCCULTE GAVEN.

Occulte, paranormale gaven zijn elke mens eigen. Het blijkt steeds weer dat die gaven onder een bijzondere druk actief kunnen worden. Een gave, die niet is geoefend, is echter beperkt in haar mogelijkheden. Het zal u duidelijk zijn: gaven, die u bezit kunnen alleen volledig beheersbaar en bruikbaar worden door oefening.

Dan zult u eveneens beseffen: dergelijke gaven onttrekken zich aan de stoffelijke, de redelijke samenhangen. Wie ze op grond daarvan wil benaderen, zal zich een verder gebruik daarvan onmogelijk maken.

Hoe is de mens dan in staat bepaalde dingen te doen die niet lichamelijk verklaarbaar zijn?

In de eerste plaats bezit de mens een zenuwstelsel dat op bepaalde punten samenvloeit met wat wij geestelijke organen of chakra's noemen. Elk chakra is niets anders dan een ontvankelijkheid voor invloeden van buitenaf gepaard gaand met de mogelijkheid daarop te antwoorden. Het zal eenvoudiger zijn u dat voor te stellen, als u zegt: Elk chakra is een oor plus een mond. Hiermede bereikt u dat u het chakra niet meer ziet als een geheimzinnig iets.

Besef, dat u bepaalde geestelijke organen bezit.

Besef, dat deze noodzakelijk zijn voor uw normale bestaan.

Besef verder dat ze eigenlijk functioneren als extra zintuigen. Als u dit besef in u opbouwt, bent u een grote stap verder gekomen. U maakt dan geen onderscheid meer tussen redelijk en niet-redelijk, zintuiglijk en niet-zintuiglijk, maar u gaat uit van ontvangen impulsen en zult - vooral in het begin - op niet stoffelijk ontvangen impulsen haast automatisch reageren.

In de tweede plaats zullen we ons moeten bezighouden met de waarde van de verschillende chakra's.

Het chakra dat bij elke mens actief is, is het stuit-chakra. Dit chakra beheerst bepaalde levensenergieën, aanvaardt die en kan ze afgeven. Een beheersen van dit chakra gaat b.v. gepaard met de beheersing van het z.g. "slangenvuur". Wat niet, zoals men wel eens veronderstelt, een van de hoogste bereikingen is, maar eerder een van de energetische mogelijkheden van de mens. Een dergelijk chakra bezit over het algemeen twee waarden: het kan ontvangen, het kan dezelfde kracht uitstralen of verliezen. Daarmede is alles gezegd.

Gaan wij naar een wat hoger chakra, dan vinden we een vierbladigheid; d.w.z. er zijn twee mogelijkheden tot ontvangst. Niet alleen ontvangst van directe levenskracht maar ook van uitstraling van levenskracht en van erkenning van persoonlijkheden. Bepaalde helderziende waarnemingen zijn op dit terrein dus mogelijk. Het chakra zal ook levenskracht kunnen afgeven en zal daarnaast in staat zijn om beelden van het eigen "ik" uit te stralen.

Gaan we weer een chakra hoger, dan hebben we al direct te maken met een 16-bladig geheel; en zo kunnen we voortgaan tot het 144-bladige chakra.

Het is duidelijk dat het aantal functies bij een hoger chakra dus groter is. Maar zijn die functies nu werkelijk alle nieuwe functies? Eerlijk gezegd niet. Want ook als ik kom bij het kruin- of top-chakra (dat het hoogste en 144-bladig is), dan zal de helft van de "bladen" of mogelijkheden betrekking hebben op het ontvangen en eventueel het uitstralen van energieën. De andere helft omvat waarneming van alle

levensenergieën en daarmee samenhangende waarden, maar in een veel grotere variatie. Het is wel eens goed dat te zeggen, want er zijn mensen die zeggen: Bij mij is het borst-chakra nog niet eens ontwikkeld (waarbij ze zich waarschijnlijk iemand met een ontwikkeld borst-chakra voorstellen als een soort geestelijke Raquel Welch), ik kan dus niets. Dit is onjuist. U kunt het wel, maar uw vermogen tot differentiëren, dus tot het verrichten van fijnere taken, is klein.

Daar elke mens tenminste één chakra heeft dat volledig functioneert en de meeste mensen er 3 hebben, zal het duidelijk zijn dat de meesten onder u in staat zijn om reeds gevarieerde impulsen te ontvangen en uit te stralen. Bij dit alles is het besef van de mogelijkheid het meest belangrijke. Besef impliceert aanvaarding. Indien ik iets niet aanvaard, zal mijn bewustzijn het verdringen naarmate het verder staat van mijn normale wereld en van mijn normaal wereldbegrip. Ik zal - zo ik er al op attent word en reageer - reageren volgens stoffelijke, redelijke normen waaraan juist deze waarnemingen niet onderworpen zijn. Aanvaarding van het feit dat u gaven bezit is altijd een eerste noodzaak.

Maar hoe kan een mens zichzelf ontwikkelen, als hij niet de moed heeft om zich met zichzelf te confronteren? Er zijn daarvoor heel wat verschillende methoden.

Wij kennen de z.g. kaars-spiegelmeditatie bij bepaalde Rozenkruisersgroepen. We kennen het verblijf in het duister, de proef in het duister bij bepaalde inwijdingsgroeperingen. In al deze gevallen gaat het erom dat je jezelf durft beschouwen zoals je bent. Wie occulte gaven wil ontwikkelen zal moeten uitgaan van zijn werkelijk "ik", niet van zijn illusies. Daarom zal hij voor zichzelf een beeld moeten maken van datgene wat hij werkelijk is en betekent en zal hij ook de minder aangename delen van zijn leven, zijn bestaan, zijn karakter etc. moeten accepteren. Het ontplooiën van occulte gaven is alleen dan mogelijk, indien men tot een zelfaanvaarding komt en op basis van deze zelfaanvaarding enig zelfvertrouwen weet te gewinnen.

Het lijkt mij wat te vroeg in te gaan op de verschillende mogelijkheden: Hoe kan ik leren uittreden? Hoe kan ik helderziend waarnemen? Hoe kan ik helderhorend worden? Hoe kan ik magnetiseren? Hoe kan ik magisch werken? Al deze dingen zijn in wezen een en hetzelfde. Het zijn verschillende uitingen van dezelfde kracht. Het zijn verschillende waarnemingen van een en dezelfde signalenreeks.

Besef wel, dat helderhorendheid niet behoeft te bestaan in een luide stem die u iets toeroept, ook al komt dat voor. Soms is het alleen maar een gefluister dat u temauwermood verstaat. Geef aandacht aan het feit dat er wordt gefluisterd, niet aan de inhoud. Zodra wij ons op de inhoud richten, proberen we redelijk te zijn. Redelijkheid maakt werkelijke ontvangst steeds moeilijker. Een boodschap moet spontaan zijn.

Als u iets helderziend waarneemt, ga daar niet goed naar kijken, dan is het weg. Laat het gewoon op u afkomen. Manifesteert het zich niet, dan is dat niet erg. Wees attent op het verschijnsel. Hierdoor zult u elke keer iets meer beseffen, iets meer waarnemen.

Als u intuïtief bepaalde oordelen voelt of bepaalde verwachtingen heeft, toets ze aan de werkelijkheid, maar verwerp ze niet. Ze geven niet noodzakelijkerwijze feiten aan, maar mogelijkheden. Deze intuïties hebben betekenis, omdat ze uw oriëntatie in het leven helpen bepalen en daarbij ook uw kracht tot uitstraling en datgene wat u ontvangt. Om occulte gaven te ontwikkelen moet u dus spontaan reageren op al wat er op u afkomt of op wat er in u opkomt.

Als u krachten wilt uitzenden, dan is het niet belangrijk dat u krachten heeft. Het is belangrijk dat u een voorstelling heeft van die kracht, want wat u overdraagt zijn beelden, niet de krachten zelf.

Daarom is het niet van groot belang dat u tegen uzelf zegt: Ik ben geestelijk sterk. Ik kan dit of dat. Het is voldoende dat u beseft: dit is mogelijk en op die mogelijkheid stem ik mij af.

Het verwerven van occulte gaven is gemakkelijker dan u denkt, maar het betekent een totaal andere manier van reageren. Het houdt vooral ook in: het maken van een scheiding tussen uw menselijk stoffelijk bestaan en het geestelijke bestaan. Want zo goed als uw bestoffelijk bestaan soms uw dagen kan vullen, zo kan ook dat geestelijke bestaan de dagen vullen. In beide gevallen vinden de acties voortdurend plaats, of ze beseft worden of niet. Maar op het ogenblik dat u het totale geestelijke gebeuren gaat omvatten, bent u niet meer in staat uw stoffelijk gebeuren te omvatten; u bent niet meer beheerst op stoffelijk terrein. Wanneer u probeert beide dingen tegelijk te doen, zult u ook ontdekken dat het op beide punten verkeerd gaat.

Neem vaste tijden voor uw geestelijk leven en werken. Wees wat dat betreft maar eens een gewontemens. Realiseer u dat alle geestelijke waarden stoffelijk uitdrukbaar zijn, maar zoek niet eerst die uitdrukking. Zoek eerst de waarde en laat haar besef - onredelijk als het ook moge lijken - in u doorwerken. U zult dan als vanzelf in de materie de juiste uiting geven aan datgene wat u ontmoet.

Wij zullen nu trachten een beeld te geven van de wijzen van benadering die voor iedereen wel bruikbaar kunnen zijn.

Mediteren.

Mediteer niet gewrongen over grote of heilige dingen. Grote of heilige dingen staan te ver van u af; u kijkt er teveel tegenop. Mediteer over de eenvoudige dingen die u zelf beleeft.

Als u over medelijden wilt mediteren, denk niet aan de ellende in de hele wereld; die kent u niet. Herinner u de kiespijn die u heeft gehad en zeg, dat er zoveel mensen zijn die hetzelfde lijden.

Als u wilt mediteren over liefde, probeer dan het besef van geborgenheid, van verwantschap die verdergaat dan het lichamelijke daarbij te betrekken voor zover u dit kent of heeft gekend. Probeer niet een kosmische liefde te omschrijven die u niet kent. Probeer niet u te beperken tot de meer stoffelijke uitingen, want ofschoon Priapus in het occultisme zeker niet is uitgesproken, is hij daarin toch vooral wat geestelijke waarde betreft geen bijzonder belangrijke figuur. Realiseer u dus eenvoudig uw eigen leven en de relatie, die door dit leven bestaat met de wereld en met anderen.

Indien u van deze meditatievorm uitgaat, zult u al snel ontdekken dat er in u beelden of schaduwbeelden rijzen, die niet uit uw eigen bewust denken voortkomen. Deze beelden zijn a.h.w. harmonische echo's uit de geestelijke en stoffelijke werelden waarmee u verwant bent. Laat die beelden uw meditatie kleuren maar niet beheersen. Juist door steeds weer van uzelf uit te gaan en het geheel van het ervaren samen te vatten in een voor u begrijpelijk en aanvaardbaar beeld, zult u de verwantschap bevorderen. Het is als bij een echo. Als u naar de echo roept en u blijft te lang luisteren, hoort u een keer uzelf en verder niets. Maar als u een canon zingt voor de echo, dan kunt u samen een aardige melodie opbouwen. Zo is het ook met de meditatie. Laat de echo komen, maar blijf zelf initiatief nemen. Het eindresultaat is dan in de meeste gevallen een beleving die uw normaal bestaan iets te boven gaat, maar die voor u begrijpelijk is en bovendien in u zekere krachten losmaakt. In feite betekent het technisch gezien een stimuleren van de chakra's, vooral van het hoogste dat nog niet geheel ontwikkeld is, maar dat zich reeds heeft ontplooid. En daardoor worden er ook gaven en krachten in u wakker.

Meditaties dienen regelmatig plaats te vinden. Zij dienen altijd on-

der de meest ontspannen omstandigheden te worden uitgevoerd. Men dient bij elke meditatie bepaalde voorzorgen te treffen, zodat men niet door lichamelijke behoeften of noden wordt gekweld.

Naast het mediteren zullen wij ons moeten bezighouden met datgene wat voor ons het meest belangrijk is; en dat is niet voor elke mens hetzelfde. Als u ontdekt dat medelijden in u de grootste weerklank vindt, dan zult u moeten proberen een ander te helpen. Doe dit door uw gedachten naar anderen uit te zenden en door u voor te stellen dat de krachten en middelen die de ander nodig heeft deze ook bereiken. Tot uw verbazing zult u ontdekken dat u daarmee steeds grotere resultaten behaalt naarmate u zelf intenser het gevoel van de mogelijkheid hiertoe bezit.

Heeft u daarentegen een verwantschapsgevoel met mystieke en geestelijke waarden, dan zult u zich moeten voorstellen dat de mystieke beleving mogelijk is. En dan niet in een absolute stilte wachten zonder meer, maar a.h.w. een kring in uw denken afbakenen, waarbij u zegt: Hieraan wil ik niet denken. Dat helpt u namelijk om het geheel van uw krachten en vermogens juist op dat punt te concentreren. Als wij dit z.g. "blank denken", dat in feite een concentratie is op het punt dat wij niet willen denken, goed gebruiken, dan krijgen we daarvan een aanvulling. Er komen dan aanvullende voorstellingen, die - vooral als men dat enige malen heeft gedaan - overgaan in bepaalde emotionele belevingen. Die belevingen krijgen dan vaak vorm volgens uw eigen behoefte, lichamelijke structuur of denkwijze. Hoe ze optreden is niet belangrijk. Het kan zijn dat u op een wolk ten hemel vaart en het kan ook zijn dat u volgens uw gevoel contacten heeft met incubi of succubi. Trek u van de uiting niets aan. Het gaat om de emotionele belevingen, die een ontplooiing van uw vermogens en mogelijkheden inhouden.

Heeft u ook op deze wijze wat belevingen ondergaan, realiseer u dan dat bij het verwerven van occulte het niet gaat om een bewuste scholing op een bepaald terrein. Dit is weliswaar mogelijk, maar vergt dan een zodanig grote concentratie en inspanning dat men voor verdere stoffelijke levenselementen weinig of geen tijd, aandacht en energie zal overhouden. Dit is in de westerse wereld bijna niet doenlijk met uitzondering misschien van een enkel klooster. En aangezien u meestal niet voor kloosterlingen geschikt bent, zou ik dus willen aanraden uit te gaan van de langzame ontwikkeling. Hierbij gaat de mens niet zelf de beleving bepalen, maar elke impuls die in hem opkomt, elke schijnwaarneming beantwoordt hij met een beeld van zichzelf. U straalt dus uit en op dat ogenblik ontvangt u ook. Dit is voor elke mens mogelijk (zie wat ik u heb gezegd over de chakra's). Ik zal een eenvoudig voorbeeld geven:

U heeft het gevoel van een aanwezigheid. U meent iets te zien opzij uit de ooghoek. Ga dan niet kijken, maar straal alleen de gedachte uit "hallo", of: "welkom". Dus iets van aanvaarding of althans erkenning en denk daarbij "ik zie je niet". Laat het dan aan de ander over zich al dan niet kenbaar te maken. Hierdoor scheidt u namelijk een wisselwerking tussen de verschijnselen en uzelf. Of er voor u een direct resultaat is of niet (in het begin zal dit zelden het geval zijn) u versterkt in ieder geval uw eigen mogelijkheid tot respons op invloeden van geestelijke aard, terwijl ook uw zenden in de richting van geestelijke wezens en krachten wordt versterkt. Deze oefening is de meest belangrijke.

Ik heb u nu een summier beeld gegeven van al datgene wat je kunt doen om occulte gaven te ontwikkelen. Maar het is niet voldoende alleen maar te zeggen hoe je iets kunt doen. Het is belangrijk een achtergrond te hebben. Die achtergrond is een kruising van denken en gevoel. Daarom zal ik in het volgende deel van deze lezing u het een en ander

moeten zeggen over de relatie tussen God en occulte en magische mogelijkheden en krachten.

Stoor u niet aan hetgeen de godsdienstigen zeggen. Indien iemand in een geloof is aanvaard, dan is hij een heilige of een profeet. Zodra dit niet het geval is, is hij uit de duivel. Als lidmaatschap bepalend moet zijn voor het al dan niet hebben van een goddelijke origine van de verschijnselen, is het duidelijk dat een dergelijk oordeel waardeloos is. Het is het verschijnsel zelf dat zijn betekenis heeft. En om de bijbel te citeren: aan de vruchten zult ge de boom kennen. God is overal. Dat wil zeggen, dat er niets is waarin geen goddelijke kracht aanwezig is; dat er niets bestaat waaruit de goddelijke kracht niet werkzaam kan worden. Voor ons is normalerwijze ons bestaan een wankel evenwicht tussen deze vele krachten. Wij moeten ons voorstellen dat God dit evenwicht is. God is het evenwicht waarin wij - hoe labiel ook - onze existentie kunnen waarmaken. Maar onze existentie is waar volgens het bestaande evenwicht. Veranderen wij iets, dan veranderen wij het gehele evenwicht. Veranderen we het evenwicht, dan veranderen we ons wezen, onze mogelijkheden en daarmee ook de betekenis, die we hebben voor de rest en wat de wereld en de geestelijke wereld voor ons kunnen betekenen. God geeft ons die mogelijkheid. Daarom moeten we Hem als hoogste Kracht blijven erkennen.

God heeft Zich gemanifesteerd op velerlei wijzen. In de westerse wereld moeten wij ons daarom ook durven wenden tot Jezus Christus. Wij hebben geen enkel recht om de Christus, de Lichtende Kracht, uit te schakelen. Wij moeten haar blijven erkennen. Maar in de erkenning van deze kracht ligt de erkenning van onze eigen mogelijkheden. In de erkenning van God, in de erkenning van de liefde die wij Christus noemen, in de erkenning zelfs van de wat legendarische figuur Jezus en van al wat hij heeft gezegd, gedaan en van wat men hem toeschrijft, vinden wij voor onszelf een aanduiding van een geestelijk evenwicht waarin we durven of kunnen geloven. Het is de aanvaarding van de mogelijkheid die zo voor ons bestaat welke ons de moed en het vermogen zal geven om ons eigen evenwicht te wijzigen.

Gedachten zijn machten, gedachten zijn krachten. Dat klinkt eigenlijk wat kinderlijk, een beetje ouderwets. Een gedachte straalt je uit. Een gedachte beïnvloedt een andere. Op menselijk terrein is dat tegenwoordig zelfs wetenschappelijk aantoonbaar. Waarom zouden we dan aannemen dat de gedachten alleen beperkt blijven tot datgene wat mensen kunnen begrijpen en kunnen doen? Gedachten zijn een werking, die van ons uitgaat. Als onze gedachten een beroep doen op God of op welke kracht dan ook die wij erkennen, dan stellen we daardoor voor ons een verbinding tussen onze aura en die kracht. Het stellen daarvan is voor ons de realisatie daarvan. God is overal rond ons en in ons. En de erkenning van een binding, van een contact, is de tot standkoming daarvan.

Als je uitgaat van God, moet je uitgaan van een kracht, die alles beheerst en alles is. Maar wij zijn onszelf. Het gaat er niet om wat God is, want dat zullen we nooit begrijpen. Het gaat erom wat God voor ons is. En of wij die God dan een andere naam willen geven, of we willen spreken over de Grote Moeder, over Jawe of Thor, Donar, Jupiter, Zeus dat maakt geen verschil uit. Want de naam die wij geven omschrijft alleen maar dat wat wij zien en kennen in onszelf van God. Daarom zijn namen niet belangrijk. Wel belangrijk is ons geloof, onze aanvaarding van die kracht als zijnde rond ons, zijnde voortdurend aanwezig, zijnde energie waarop wij een beroep kunnen doen; de energie die antwoordt op de gedachten die wij uitstralen.

Gedachten zijn krachten omdat ze een verstoring van het bestaande evenwicht tot stand kunnen brengen en daarmee reacties kunnen wekken die liggen ver buiten het eigen vermogen, zoals een enkele steen soms een

lawine van tonnen stenen in het dal kan doen storten.

Wij weten dat wij beperkt zijn. Wij moeten ons van de beperking bewust blijven. Maar onze beperking kan worden aangevuld door hetgeen er buiten ons bestaat. Het is eenvoudig genoeg je te beroepen op een soort super-ego, waarin alle dingen aanwezig zijn en alle dingen zijn gemanifesteerd. Maar dat bestaat alleen theoretisch; het is niet iets wat je beleeft. Ga uit van wat je beleeft en van wat je bent.

Als je niet weet hoe je iets moet uitdrukken, concentreer je daarop. Een vorm van concentratie is iets neerschrijven. Als je in iets gelooft, beeld het uit hoe dan ook. Die uitbeelding maakt het je mogelijk die kracht te wekken en in harmonie te komen met de kracht waar het om gaat.

God is overal. God is in wezen voor ons iets occults, iets paranormals. Wij hebben God in ons leven uitgeschakeld. In het gewone stofelijke bestaan zeggen wij te geloven in God en we doen alsof Hij er niet is. Wij vragen Hem ons te helpen en ondertussen gaan we alvast naar Sociale Zorg of iets dergelijks. God is voor de mens iets wat leeft buiten zijn wereld. Juist daarom krijgt God een grote betekenis, als wij die paranormale wereld betreden, als we binnengaan in de wereld van de occulte wijsheden en mogelijkheden.

Maar is het belangrijk dat wij die God noemen? De beleving en de erkenning van de kracht zijn meer waard dan het benoemen ervan. "Een mens, die God voortdurend in de mond neemt, heeft Hem zelden in het hart," zegt een oude volkswijsheid. Ik zou willen zeggen: Het is de kracht die wij beleven, niet de vorm die wij aanbidden die uitmaakt wat God voor ons is en wat wij in wisselwerking met die God kunnen betekenen. Wij moeten dus het begrip hebben dat we omringd zijn door het onbekende, dat het onbekende machtig is en krachtig.

Daarnaast moeten wij steeds het besef hebben dat wij in dat onbekende alleen kunnen wekken wat er reeds in schuilt. Wij kunnen het niet van aard veranderen. Wij kunnen dus nooit een kracht wekken die niet behoort tot God, tot de totaliteit. Wij kunnen alleen zonder gevaar voor onszelf die krachten wekken, die in overeenstemming zijn met ons wezen. De kracht is dan niet kwaad, maar wij zijn niet in staat haar te verwerken of te verdragen. Zo ga je begrijpen hoe belangrijk je zelf bent, want het is altijd een wisselwerking tussen het onbekende en dat kleine stuk bekendheid dat "ego" heet. Het ego bepaalt voor het "ik" de verhouding, omdat alleen het ego van zich uit actief kan zijn voor het besef van dat ego. Die activiteit is al-bepalend.

Als wij God aanbidden, onderwerpen wij ons aan Hem, dat is juist. Als wij Jezus aanbidden en vereren, dan onderwerpen wij ons aan de liefde Gods, dat is juist. Maar als wij krachten van ons willen laten uitgaan, als wij vanuit onszelf actie en mogelijkheid willen scheppen, dan zullen we moeten uitgaan van onszelf, van het antwoord dat wij kunnen geven op onze voorstelling van het onbekende. Wij moeten niet in aanbidding neerknielen, maar in erkenning van grootheid trachten iets daarvan in en uit onszelf kenbaar te maken. De mens is zichzelf, ook al is hij een schepsel van de totaliteit.

Ik kom nu tot de afsluiting van dit eerste hoofdstuk.

De mens heeft onbewust begrepen dat zijn eigen wereldbeeld bepalend is voor alles wat er magisch in die wereld mogelijk is, alles wat zich aan occulte of paranormale begaafdheid daarin kan manifesteren.

Een van de oudste denkwijzen en regels zegt: "Gelijk is gelijk", daarmee bedoelend: als twee bomen identiek zijn en op verschillende plaatsen staan en één wordt beschadigd, dan zal de beschadiging ook in de tweede boom optreden. Wij kennen dit principe wat geleerder als "resonans". Als ik een voorwerp bezit en een gelijk of praktisch gelijkvormig voor-

werp bezit een ander, dan zal elke kracht die ik uitzend inwerken op dat andere voorwerp. Heb ik delen van een mens en maak ik daarvan een mensvoorstelling (poppetje), dan is dat beeld identiek met die mens. Wat ik dus aan dat poppetje doe, ervaart de mens.

Dit zijn geen principes, let wel, die volledig juist zijn. Het is een magische denkwijze. Deze zelfde manier van denken heeft de mens ertoe gebracht te zeggen: De naam is het ding. Als ik zeg "theepot" en ik heb een voorstelling van een theepot, dan zal al wat ik met het woord "theepot" doe in feite aan de theepot gebeuren. Dit is natuurlijk niet helemaal waar, maar iets is er toch wel van waar.

Op het ogenblik dat ik een voorstelling van een evenwicht van krachten heb afwijkend van de norm en ik heb deze uitgestraald. Stel nu dat ik deze fixeer, dat ik deze voorstelling vastleg in een tekening of in een aantal schriftregels of misschien verbind aan een steen, dan heb ik daarmee een voorwerp geschapen dat door de kracht van mijn gedachten (vergeet dat niet!) inderdaad die verandering van evenwicht tot stand zal brengen. Ik heb dan te maken met wat men noemt een amulet of soms zelfs met een zegel.

Er zijn heel veel dingen die wij niet kunnen uitdrukken, maar waarvoor wij symbolen kunnen stellen. De symbolen op zichzelf hebben geen enkele waarde en betekenis. Het symbool is echter voor ons gelijktijdig de voorstelling van het geheel.

Als ik kijk naar een teken dat Mars uitbeeldt, dan denk ik niet zo maar iets, dan denk ik aan een planeet. Zie ik een teken voor Maagd, Schorpioen, Boogschutter, Waterman enz. enz., dan denk ik aan een sterrebeeld, maar ook aan een bepaalde lotsgerichtheid. Dat ene teken is dus een bepaling van mijn harmonie. Als iemand dat nu niet weet en ik zeg hem dat het een betekenis heeft die overeenstemt met hetgeen ik innerlijk daarvan erken, maar niet uitleg hoe en waarom, dan zal de ander onbewust zijn afgestemd op de inhoud. En dan zal datzelfde teken dus ook voor de ander werken.

Als je een mens een teken geeft, is hij meestal geneigd erover na te denken wat het zou kunnen zijn en dan is deze werking niet meer mogelijk. Daarom zien we dat amuletten en zegels meestal gesloten zijn. Dat betekent dat ze niet direct zichtbaar zijn en meestal ook niet direct toegankelijk. Ze worden vaak samengesteld uit b.v. een buisje van hoom of zilver waarin iets wordt geschoven. In andere gevallen tekent men iets op een paar plaatjes, die men vervolgens samenbindt of aan elkaar kleeft, vaak met wasverbindingen, zodat je niet kunt zien wat erop staat. Nu is namelijk datgene wat ik heb gezegd afgestemd op de persoon en niet het andere.

Als ik u een amulet zou geven dat geluk brengt en u gelooft er in, dan brengt het u geluk, niet omdat het amulet geluk brengt, maar omdat het bezit van het amulet voor u een voortdurende herinnering is aan geluk. U bent dus afgestemd op geluk. U straalt dus de kracht en het denkbeeld "geluk" uit - hetzij in grovere of meer verfijnde vorm - en de wereld antwoordt daarop, want de totaliteit antwoordt op wat u uitstraalt. Er ontstaat dan een verschuiving van evenwicht. Daardoor heeft u inderdaad wat meer geluk; d.w.z. dat het toeval wat meer in uw richting schijnt te werken.

Zoals het is met amuletten, met zegels en met al die andere dingen, zo is het met allerlei magische bezweringen, zo is het eigenlijk met het gehele leven. Dat wat ik denk te zijn, maak ik waar, indien ik maar bereid ben om mij daar geheel achter te stellen. U kunt dus niet zeggen bijvoorbeeld: Ik doe dit in de geest, maar niet in de materie. Als u het in de geest doet, moet u het in de materie tenminste willen of kunnen doen. U moet een eenheid zijn. Een mens, die als eenheid reageert, heeft daardoor het vermogen zich af te stemmen op de omgeving en uit de tota-

liteit die hem omringt een antwoord te wekken in overeenstemming met datgene wat hij zelf is en uitzendt.

Met deze betrekkelijk korte les wil ik besluiten. Het heeft weinig zin u teveel te vermoeien met allerhande details. Daarom krijgt u in het 2e gedeelte van deze bijeenkomst een wat filosofische beschouwing over bepaalde aspecten van de occulte wetenschap en waar mogelijk zullen we dit herhalen.

- 3 -

DE LEVENSBOOM.

Het is een bekende voorstelling, die ook voor het gehele occulte en mystieke denken grote betekenis heeft verworven. Er zijn heel veel uitspraken daarover. Sommige een beetje humoristisch, andere wat hoogdravend. Er is één gezegd: "Uit de levensboom snoepen Adam en Eva voortdurend de appel."

Er is een ander gezegde die luidt: "De levensboom is de mens, die wortelt in de aarde en reikt tot in de hemel."

Beide zijn het uitspraken die een beetje overdreven zijn. Ik zou u in dit eerste betoog graag het een en ander willen vertellen over de levensboom en al wat ermee samenhangt.

De levensboom is een symbool. Hij bestaat in een naturalistische voorstelling: het leven als een boom dat in de aarde ontstaat en naar de hemel reikt met zijn vele vertakkingen. Een tweede symbolische voorstelling ziet er uit als 'n potlood met twee punten en een middellijn. Daarop staan een aantal stippen en er worden een aantal grootheden (engelen) genoemd. Dat zijn dan de paden, de wegen van de bewustwording.

Nu is het typerende in de levensboom, als je die symbolische bekijkt, dat er drie wegen zijn die naar hetzelfde punt gaan. Al die wegen bevatten nog weer andere mogelijkheden. Er zijn dus andere krachten, die je onderrichten en ten slotte ga je allemaal van de chaos naar de kroon. De kroon, die het gezag is, de heerschappij, de vorming.

Een mens kan op vele manieren leven zonder dat hij daardoor van de weg afkomt, die hem voert naar de voleinding. Dat is maar gelukkig ook. Een mens kan vele verschillende dingen leren en dus zijn er grote verschillen mogelijk tussen b.v. iemand die de weg van het geloof gaat, iemand die de weg van weten gaat en iemand die de weg van gevoel gaat. Maar alle drie kunnen ze bereiken. Dat is een van de meest belangrijke dingen in het occultisme. Er zijn vele wegen, die van hetzelfde punt van vertrek voeren naar dezelfde bestemming zonder dat ze gelijk zijn, gelijke lering bevatten of een gelijke inhoud hebben. Dit is iets om over na te denken.

Wij zijn per slot van rekening allemaal geneigd te zeggen: Ik weet dit en het is juist. Er zijn mensen die zeggen: Ik weet wat God wil. Dan zegt een ander: Wat wil Hij dan? Dan komt er een heel verhaal dat je dan maar moet geloven. Maar de mens die zelf weet wat het leven of de Kracht van hem wil en die zich daaraan houdt, die is in overeenstemming met zijn weg. Want wat is nu eigenlijk zo'n weg van bewustwording, ook wel eens een trap van bewustwording genoemd?

In dat symbolische spel van lijnen is dat of een punt of een lijn tussen twee punten. Beide worden "weg" genoemd. Als je dat nu onschrijft

dan zeg je: Ik heb een bepaald leven, een bepaalde ervaring, een bepaalde inhoud. Nu moet ik daarmee iets gaan zoeken waardoor dat geheel een andere, een betere betekenis krijgt en misschien ook nieuwe mogelijkheden brengt. En dan ga ik op weg. Dat is een pad; dat is het zoeken. Dan kom ik op een punt en ik zeg: Ja, dit is het. Hier vind ik het antwoord. Maar nu moet ik alles wat ik maar heb aangenomen voor mijzelf gaan waarmaken. Daarom geeft men aan dit punt meestal een joodse letter en zegt men: Daarin woont een bepaalde Engel. Misschien dat er in de levensboom van een mens vele engelen huizen.

Waar het echter om gaat is eigenlijk een fase van ontwikkeling, van denken. Je kunt dus nooit zeggen: Het gaat voor ons allemaal precies gelijk. Je moet zeggen: Wat ben ik, wat wil ik en hoe kan ik dat waarmaken? Dan ga je als vanzelf naar iets zoeken wat dat bevestigt. Maar het duurt even voordat je die bevestiging vindt. Maar heb je haar gevonden, dan komt er een periode van inkapseling, van zekerheid. In die zekerheid ga je nu alles wat je eerst zo hebt aan gevoeld en aangenomen omzetten in een levenspraktijk. Het kan zelfs je gehele gestalte betreffen. Sommigen zouden zeggen: Het betekent een voltooiing en een vernieuwing van karma.

Op een gegeven ogenblik zeg je: Nu weet ik het niet meer, er moet meer zijn. Met wat je geworden bent, ga je weer verder zoeken; en dat is dan weer een pad. Ga je dat pad, dan kom je op een gegeven ogenblik weer terecht op een inkapselingspunt en je zegt: Nu heb ik het gevonden. Maar als je denkt dat je het hebt gevonden, dan moet je eerst maar eens waarmaken wat het is.

De mens, die dat gaat begrijpen, zal ook wel beseffen dat de voorstelling met de drie wegen niet helemaal juist is. Dat heeft men zo gemaakt omdat het getal 3 een bijzonder getal is en ook omdat bovendien de opzet: een driehoek boven, een driehoek onder plus nog een mogelijkheid voor tussenwegen, zodat er nog een ruitvorm in zit, een bepaalde symbolische betekenis heeft. Als je dit echter wilt omzetten in occulte waarden, in de geheime wetenschappen, dan kun je alleen maar zeggen: Als ik in ontwikkeling ben, poog ik ook voortdurend mijzelf waar te maken. Ik verander mijzelf niet, maar ik probeer iets wat in mij bestaat zodanig gestalte te geven dat het helemaal te vatten is. Op het ogenblik dat ik het te pakken heb, denk ik dat ik er ben. En wat doet een mens die denkt dat hij er is? Die gaat op z'n achterste zitten en klopt zich op de borst. Dat mag je dan enige tijd doen, maar dan kom je tot de conclusie: ik kan niet volstaan met datgene wat ik alleen maar in mijzelf heb ervaren; het moet mijn wereld gaan domineren.

In het occultisme zijn we ook altijd ergens heen op weg. Wij hebben een bepaalde persoonlijkheid, een bepaalde fantasie, bepaalde verlangens en gaan nu proberen die te verwerkelijken. Wij kiezen een bepaald punt dat voor ons belangrijk is en in 9 van de 10 gevallen is dat nog een tweeledig punt. Wij hebben namelijk iets wat we stoffelijk erg prettig vinden, we hebben iets wat we geestelijke erg aanvaardbaar vinden en proberen dan die dingen samen te voegen tot één geheel. Zo zijn de mensen nu eenmaal.

Nu ga ik dat waarmaken. Maar ik heb een hoop ervaring opgedaan. Ik ben niet meer dezelfde. Het is een theorie, die ik nu heb waargemaakt en daardoor leef ik anders. Dus kan die theorie voor mij ook niet meer helemaal werkzaam zijn en daarom moet ik eerst eens concretiseren wat er is. De levensboom bestaat in symbolische vorm uit een pad van theorie en een punt, dat op zichzelf een pad van praktijk is. Eerst wanneer de praktijk volledig is, kan weer de volgende theorie worden bevestigd. Een cirkel dus.

Ik heb eens iemand horen zeggen: "De boom des levens van de meeste mensen zit vol met nesten." Dat is wel waar. Sommigen zeggen: "Dat zijn de nesten van de vogelen Gods." Anderen zeggen: "Dat is iemand die in de nesten zit en die ze dan maar in een boom legt." Zeker is, dat we met problemen zitten.

Nu kunnen we die problemen in een symbolische of in een naturalistische voorstelling van de levensboom plaatsen. Maar dan zijn het eigenlijk bijkomstigheden. Een probleem is namelijk niet iets, zoals de mensen plegen te denken, wat je alleen maar moet oplossen. Neen, je moet jezelf aanpassen aan het probleem, want dan is de oplossing in jezelf gelegen; dat is de occulte waarde. Dus als daar dan allemaal nesten zitten, dan moet ik mij daaraan aanpassen. En als je nu zegt, dat de vogelen Gods nestelen in je levensboom, is daar wel iets voor te zeggen. Want wat gebeurt er?

Als ik bezig ben met een probleem en mij dus aanpas aan dat probleem om de oplossing ervan te vinden, dan schep ik een harmonie met iets, b.v. met de goddelijke Kracht. De mensen hebben hun voorstelling daarvoor. Als die toevallig in overeenstemming is met de algemeen gangbare, dan is het een engel die je bezoekt. En als het niet daarmee in overeenstemming is, dan is het de duvel die je bezoekt. Laat hen maar rustig praten.

Als u een harmonie heeft gevonden, dan is er een kracht die u inspireert. Die kracht kan u niets geven wat u niet reeds bezit, maar die kracht kan u laten zien wat u heeft. Het is a.h.w. een soort bankier, die met een uittreksel van uw aandelenbezit naar u toekomt en zegt: Kijk, dat zijn uw beleggingen, dat zijn uw liquide middelen en dat kunt u doen. En dan moet u zelf nog beslissen.

Op deze manier leren we dus ontzettend veel. Want wij nemen de beslissing, maar er komt steeds hulp van buiten. Hulp, die ons duidelijk maakt wat we kunnen doen en wat we helemaal niet kunnen doen. Er zijn natuurlijk altijd mensen, die stom genoeg zijn om alles te willen doen wat ze niet kunnen. Die mensen betalen dan rekeningen, die ze niet kunnen betalen; en dat betekent dat ze geestelijk in moeilijkheden komen. Maar de doorsnee-mens zal zo'n inspiratie wel aanvaarden. En dan kun je zeggen:

Alles wat voor mij een probleem is, betekent de noodzaak om mijzelf te veranderen. Ik kan nooit een probleem oplossen door de wereld aan mij aan te passen. Ik kan dat alleen door mij aan de wereld aan te passen. Op het ogenblik dat ik mij aanpas aan de wereld en zo concrete of innerlijke problemen harmonisch benader, krijg ik een overzicht van wat ze inhouden en wat ze voor mij betekenen. Ik ben nog steeds vrij om mijn eigen beslissing te nemen, maar neem die nu op grond van in mij gelegde feiten.

Ach, het is allemaal schijnbaar zo gemakkelijk. Er zijn mooie verhalen over ingewijden: Ze kennen de boom des levens, ze zijn de boom des levens geworden, ze wandelen door de wereld en ineens zien ze alle geesten rond zich. Meestal kun je dat wel vergeten. Maar als het gebeurt, dan kan het alleen omdat de mens in kwestie zich aanpast, nooit omdat de geesten naar de mens toekomen.

Wanneer geesten of krachten u benaderen, dan is dat niet omdat zij naar u toekomen, maar omdat u naar hen toe gaat. Hierop bestaat geen uitzondering! Bruggen tussen de werelden kunnen alleen worden geslagen, indien u van uw kant de aanzet geeft voor de bouw van die brug. Wie de brug ten slotte slaat, daar kunnen we over vechten, maar als u geen houvast geeft, is zij er niet.

Alles wat je zoekt en tracht te beleven en waar te maken, bestaat in duizenderlei vormen. Wij kunnen niets zijn, niets doen en niets worden wat er niet reeds is. Alleen, het is voor ons nog niet echt en we maken het dan voor onszelf waar. Laat mij u een eenvoudig voorbeeld geven:

Als er geen giro is, kunt u geen overschrijving doen. Dus als u iets wilt overschrijven en er is geen giro, dan moet u eerst een giro-systeem uitdenken of een andere oplossing zoeken; een postwissel b.v.

In het normale leven begrijpen de mensen dat ook wel. Maar zodra het gaat om occulte waarden en al die geheimzinnige bewustwordingen, mystieke mogelijkheden, begaafdheden, magie, dan moet het ineens anders zijn. Ik kan alleen werken met wat er is, nooit met wat er niet is. Ik kan niets scheppen wat er niet is. Ik kan slechts beseffen dat iets bestaat, ofschoon ik het tot op dat ogenblik niet heb opgemerkt. Dat is een van de grote geheimen van het hele bestaan.

Die levensboom is mooi. En voor degene die hem kan lezen, geeft hij werkelijk een beschrijving van wat de mens is, wat hij kan zijn en wat hij kan doen. Maar als u een ander symbool hanteert en dat is voor u waar, dan bestaat dat ook voor u. Een symbool is de aanduiding van een werkelijkheid, die we niet helemaal kunnen uitdrukken. En dat wil zeggen, dat ze er toch moet zijn. Hoe komen we tot het symbool? Door te beseffen dat er iets bestaat. Pas als we gaan beseffen dat het bestaat, kunnen we werken en krijgt het symbool inhoud; dan wordt het zelf iets. Dat is nu met de levensboom ook het geval.

Als je de levensboom wilt waarderen en je wilt ermee werken, dan moet je begrijpen hoe het in elkaar zit, dan moet je weten hoe allerlei filosofen eigenlijk voor zich een systeem hebben opgebouwd van de gehele hemelwereld, alles hiërarchisch uitgedrukt, met preciese functieverdelingen en hoe je daar bijbehoort. Dan eerst krijgt de levensboom betekenis. Maar als je hem zo bekijkt, dan kun je daar alles aan verbinden. Het blijft voor jou wel werkzaam, maar dan is het niet meer die levensboom.

Nu zult u zich afvragen: Hoe komt het dan dat al die oude rabbi's in hun kabbalistische geschriften precies wisten uit te drukken hoe het daar in de hemel in elkaar zat? Het antwoord is eenvoudig: ze wisten het niet, maar ze voelden dat het zo moest zijn. Voor hen was het een uitdrukking van samenhangen die op aarde bestonden, al datgene wat voor hen bestond in hun denken en in hun relatie met de Thora, met het geloof, de belevingen die ze hadden met de mensen van andere geloven, andere volken. Dat alles kwam samen in deze opbouw van een hemel met allerlei rangen, standen en functies. Hun levensboom was een poging om duidelijk te maken hoe je met die rangen en standen kon werken. Het was a.h.w. een recept en niet alleen maar een mooie voorstelling van de bewustwording. Het berustte erop dat een mens met zijn mogelijkheden, wat hij was, wat hij wilde in contact kon komen met een van die entiteiten in de hemel. We zouden dus kunnen zeggen: met een bepaald deel van het Goddelijke. Vandaaruit ontstond er een wisselwerking tussen die mens en die entiteit in de hemel en zo werd de mens tot diens peil opgetrokken. De levensboom is dus eigenlijk een zeer gecompliceerd opvijzelingsstelsel.

Als we aan de andere kant zeggen: De mensen gebruiken tegenwoordig dat symbool heel anders, is het daarom dan minder valide? Ik zou zeggen dat het net zo geldig blijft. Want dat is nu juist het mooie: Wij zien in de kosmos een bepaalde mogelijkheid, een bepaald bestaan. Wij geloven erin. En of dat geloof nu helemaal juist is of niet, ach, wij kunnen niets denken dat niet ergens in de totale kosmos bestaat. Het is alleen maar de vraag, of wij het voor onszelf concreet kunnen maken.

Nu is de levensboom niets anders dan de uitdrukking van dit ene feit: een mens, die een geloof heeft en dat intens en volledig wil waarmaken, zal proberen om de kracht waarin hij geloof a.h.w. naar zich toe te trekken. Dat kan hij niet, daarom gaat hij zelf in de richting van die kracht waarin hij gelooft. Op het ogenblik dat hij een persoon-

lijke identificatie bereikt met die kracht, verandert de inhoud van zijn bewustzijn en zal hij een ander deel van kosmische waarden en werkingen en mogelijkheden ervaren.

Wat kunnen wij mensen, geesten, wij heel eenvoudige wezens nu doen? Wij geloven in bepaalde dingen. Wij willen bepaalde dingen, andere dingen willen we weer niet. Laten wij maar uitgaan van onze voorkeur. Die voorkeur betekent toch wel iets. Daarmee voelen we ons prettig. Als we iets anders gaan doen, dan hebben we altijd het gevoel: nu ja, we brengen een offertje om verder te komen.

Kijk eens, iemand is krankzinnig als hij entree blijft betalen, terwijl hij gemakkelijk door het hek kan lopen om de voorstelling te zien. Dat is mijn opvatting van de zaak. De meeste mensen hebben dat gat in het hek wel, want ze hebben allemaal een contact met de oneindigheid.

Waarom moeten wij precies weten welke weg wij kiezen, als wij maar weten dat de kracht, waarop we ons beroepen, waar we naartoe willen gaan lichtend is; dat de uitdrukking die we zoeken er niet een is van tegenstelling, van botsing en teleurstelling, maar van harmonie. Zolang wij die kant maar uitgaan, komen we vanzelf bij een nieuwe werkelijkheid; dan verandert ons wezen, dan verandert ons denken.

Wij moeten niet blijven hunkeren naar dingen, die niet waar worden. Dat is nu ook weer een fout, die een mens maakt. Een mens heeft zo het gevoel: ik ga die kant uit en nu moet dat komen. Ik heb dat in mijn tijd meegemaakt. Er was een heel groot park. In dat park was een mooie vijver met een fantastisch mooie begroeiing langs de oevers. Nu waren er mensen, die daar naartoe wilden. Ze merkten dan dat ze er niet kwamen en namen een andere weg. Ten slotte kwamen ze toch altijd bij die vijver terecht. Maar er waren ook mensen die zeiden: Dit is de juiste weg, dat voel ik. Ze gingen dan verder en kwamen bij de andere uitgang van het park uit.

Wij kunnen niet alles waarmaken wat we willen, want als we dat proberen te doen en ons gefrustreerd voelen als dat niet gaat, dan zijn we op een gegeven ogenblik net zo ver als toen we begonnen. We moeten beginnen met datgene wat we willen en dat streven we na. Maar als dat nu niet gaat, dan komt er altijd wel een splitsing in je leven; een kans om een andere kant uit te gaan. En dan zeggen we: Als het kennelijk zo niet die harmonie, die schoonheid geeft die ik verlang, dan zoek ik het eens in deze richting. En als we steeds blijven zoeken naar harmonie, maar elke keer als we ontdekken dit wordt verveling, dit wordt leegte ook inderdaad afslaan, dan maken we toch nog waar wat we wilden; misschien anders dan we hadden gedacht. Want harmonieën worden niet bepaald door vorm maar door inhoud. Harmonieën zijn voor ons de meest belangrijke dingen.

Bouw je eigen boom des levens maar. Je hebt alle kanten om uit te gaan. Er zijn dingen, die je niet kunt en niet wilt en er zijn dingen, die je graag wilt en ook werkelijk kunt. Kies in de richting van hetgeen je wilt en van hetgeen je kunt. Begin daarmee, maar zoek daarin harmonie. Op het ogenblik echter dat dat frictie geeft, dat dat een voortdurende verslechtering schijnt te zijn van je harmonische toestand, zoek dan een andere weg.

De boom des levens is een naturalistische voorstelling. Hij kent een oneindig aantal takken en vertakkingen. Misschien wijk je zelf wel eens af van de stam. Dat geeft niet, want er is altijd wel weer een weg terug. Je kunt altijd weer naar de hoofdbestemming terugkeren, maar je kunt nooit een kloof overspringen die groter is dan je eigen harmonisch vermogen.

Als u mystieke belevingen wilt? Best. Maar als het nu niet mogelijk is om bij God op visite te gaan, zoek dan alleen maar eens dat ogenblik dat u het gevoel heeft dat alles licht en vrolijk is. Sluit de ogen en

laat u een ogenblik in dat gevoel van rust drijven. Zeg nu niet dat dit geen mystiek is. Dit is ook mystiek. Dit is ook een mystieke uitdrukking.

Tracht niet uw eigen voorstellingen waar te maken, maar datgene waar u werkelijk naar hunkert maak dat waar. En als het zich manifesteert - hoe dan ook - probeer het te beleven, proef het, onderga het. En met die nieuwe waarde in u, met dat nieuwe begrip, met die nieuwe beleving ga verder.

Dat, vrienden, is de werkelijke achtergrond van de levensboom. We kunnen kringlopen van het menselijk leven tekenen dat je er ziek van wordt. De spiraal des levens, de kringloop van leven en dood, de kringloop der werelden, het rad van bestemming en ervaring en al dergelijke dingen meer. Wij komen er echter niet verder mee. Zoals iemand niet verder komt met een landkaart, als hij geen middel heeft om zich voort te bewegen. Wat wij nodig hebben is eerst een middel om ons voort te bewegen en dan zullen we misschien de landkaart kunnen gebruiken. En als we de ene kant niet uit kunnen gaan, laten we dan desnoods de andere kant nemen, maar laten we verdergaan en niet stil blijven staan.

De levensboom zegt het ons: Wij wortelen inderdaad in chaos, in het ongevormde en vanuit de vorming trekken we verder, ons besef vertakkend misschien, onze belevingen voortdurend weer afwisselend, maar steeds meer in ons de vorm krijsend, die behoort bij harmonie. En als we de perfecte harmonie in ons hebben bereikt, dan is onze levensboom compleet, want dan heeft hij een brug geslagen tussen de chaos en de vorm. Dan heeft hij de nieuwe wereld toegankelijk gemaakt waarin de werkelijkheid en de kracht bestaat, die je als mens nog steeds niet hebt kunnen ervaren. Dan heb je ook de eenheid gevonden en de zekerheid die je begeert. Wat meer is: dan ben je in staat om met twee voeten op de grond te staan, desnoods midden in het aardse leven met al wat erbij behoort en toch gelijktijdig de eenheid van de oneindigheid in jezelf te ervaren.

K R A C H T.

Kracht is. Kracht is niet zichtbaar. Kracht wordt pas zichtbaar als ze werkt.

Ik ben kracht. Ik leef in kracht. Maar die kracht is niet zichtbaar, tenzij ik werk met die kracht.

God is een naam. Kracht is een naam. Licht is een naam. Die namen kunnen belangrijk zijn, als ik erin geloof. Maar als ik er niet mee werk, dan zeggen ze niets. Alleen wat ik zelf doe, maakt de kracht kenbaar. Hoe kan ik een kracht aanroepen of vereren, die niet kenbaar wordt? Laat mij de kracht kenbaar maken, die ik aanroep, die ik waarmaak. Laat mij de spanning in mijzelf opwekken en uit mij manifesteren. Laat mij niet vragen om het grote wonder, indien ik daar niet rijp voor ben. Laat het kleine wonder, het kleine beleven voldoende zijn. Laat mij daaruit bouwden.

Kracht is. Kracht is alom. Kracht is in mij. Kracht is werkelijkheid. Maar kracht, die zich niet toont, kan ik niet beleven.

Kracht, die niet werkt in en door mij, is voor mij een illusie. Laat mij bewust deelnemen in de kracht en werken met de kracht en voortbrengen uit de kracht, opdat ik bevestigend met de kracht wat ik ben de kracht bevestig in mijzelf en zo besef dat de kracht alom is, dat de kracht is.

Kracht is de werkelijkheid waarvan ik zelf deel uitmaak.

Dit is een korte meditatie. U kunt die eens voor uzelf herhalen. Als u dat doet en u heeft de gelegenheid, zeg de woorden voor uzelf al is het maar zachtjes. Misschien dat u met verbazing ontdekt, dat dan de klanken ook nog iets doen en u zich ineens bewust wordt dat u toch meer kunt dan u dacht.

:--: